

Egy színesen fakó, „Kunfakó” történet

...boldog állatokról, boldog gyermekekről, boldog apákról

Kedves Olvasó! A lovak piacán való vásárlás bizony magában rejti azt a lehetőséget, hogy az ember fia nagyon „bevásárol”. Legyen erre példa a rövid párbeszéd, ami az egyszeri kupec és avatott szaksegédje közt hangzott el valahogy így: – Gyere fiam, lovagold meg ezt a lovat, hadd lássák az Urak mit tud!

– Eladásra vagy megvételre lovagoljam Pista bácsi?

Az egyszeri hobbilovas tapasztalatai nem elegendőek arra, hogy egy ránézés és némi próbaloaglás után megítélje, ez vagy az a ló megbízható társa lesz neki vagy a gyermekének, árkon-bokron, tőkön-paszulyon által. Világunk „mindenáronpénzhezjutni” mocsár szilárdságú erkölcsi alapja nem segíti sem a lóvásárló, sem semmilyen vásárló magabiztos döntését. Ezért öröm olyan élethelyzetről írni, amiben minden máshogyan alakult!

Így esett: Barátom, az én suta bábáskodásom alatt tanulta meg a tereploaglás apróbb fortélyait, és szerette meg örökre ezt a mulatságot. Szerető szívű és kissé romantikus apaként egy újabb ló megvásárlása mellett döntött, hogy meglévő lovával és tízéves fiával, immár együtt járassák a „végeket”. Együtt dobban majd a pata és a szív, a szavak kart karba öltve járnak, és ezek az órák felejthetetlenek az apának, a fiúnak és a lelkü(n)knek!

A lókeresés és vásárlás azonban sokkal kevésbé kegyelt tevékenysége az életnek. Nem tudhatjuk előre mi lakozik a ló fejében, tüdejében, izületeiben, na meg, az eladója szívében.

Lássuk be, ezt nem is tudhatja átlagember.

A hónapokon át tartó keresgélést nem idézem fel, csak annak végső keserű tapasztalatát, miszerint, a megnézett lovak egyikét sem véletlenül akarták eladni. Mint ahogy, az eladó lovak mellett látott, sokkal bizalomgerjesztőbb lovakat sem véletlenül akarták megtartani! A sokadik csalódás és próbálkozás után, már a türelmes ember is beleránt a zablába, és megkérdi: Nnna, akkor, most hogyan lesz lovunk?!

A „Kunfakót” kapták válaszul és megoldásul Barátoméék, Eördögh András tanyájáról származtatva, de más helyről megvéve. Az ismeretség a lóval, a fajtával és a tenyésztővel már régi keletű. Ám hiába a jó barátság, a segíteni akarás, ha egyszer nincs eladó kunfakó, mert elfogyott! Gyors ütemű (a születések tempóját meghaladó mértékű) kelendőségének okát magam is szerettem volna megtudni és meglepő, a lovak kereskedelmében szokatlan dologra bukkantam itt.

Már a tenyésztés kezdetén tudott volt a cél, hogy milyen lovat akarnak, és milyen lovat nem akarnak a tenyésztők. Ez nem egyedülálló megközelítés. Az viszont eddigi tapasztalataim szerint igen, hogy az idegrendszer stabilitását érintő „rejtett” hibákat figyelve tenyésztenek, és ezekre garanciát is vállalnak! „Butacsíra” és „hökkenősség”. Két régiesnek tűnő kifejezés, két ma is előforduló idegrendszeri problémát jelent. Olyan

problémákat, amikkel nem, hogy gyerek, de még felnőtt sem lovagolhat biztonságosan terepen. Az olyan kunfakót, amelyek ezekre a bajokra, vagy más nem szerzett, hanem hozott betegségekre utaló jeleket mutat, Eördögh Andrásék visszavásárolják, a megállapodás szerinti garancia okán! Ez azonban, csak a második meglepetésem volt ebben a történetben. Az első az volt, hogy egyáltalán kaptak egy kunfakót! A kunfakót ugyanis nem adják el, legalább is a rejtett, majd kiderült hibája miatt nem, mert ha ilyen van, akkor visszaveszi a tenyésztője.

Barátoméék kaptak egy lovat, ami nem azért volt eladó, mert a leggyengébb volt a meglévők között...és, amit a volt gazdája azóta többször vissza is akart vásárolni, pedig nincs is garanciális hibája. Mert, ha lenne, nem a szabad lópiacra értékesítette volna, hanem visszavenné a tenyésztő, hogy ne kerüljön hibásan a lókereskedelembé! Így kerek ez az eset, mert így kívánja az emberi meg a szakmai „böcsület”!

Szép történet ez, mert láttam, hogy egy álom megvalósult. Láttam, hogy van még esély kikerülni az élet, a kereskedelem, a lóvásárlás már-már megszokott, szinte természetesnek vett sunyi csapdáit. Látom nap mint nap azt az apát a fiával lovagolni. Látom a boldog lovon a boldog embereket... **Koczka Béla**

